Anul I. Cernăuţ, Sîmbătă 30 Maiu 1908. Nr. 5.

Apărarea Neamului

organ politic-poporal-creştin.

Apare în fiecare Sîmbătă.

ABONAMENTELE:
Pentru monarhia austro-ungară:
Pe un an 6 coroane, 6 luni 3 coroane, 3 luni 1 coroană 50 bani.
Pentru Romînia şi străinătate:
Pe un an 10 franci, 6 luni 5 franci, 3 luni 2 franci 50 bani.
Abonamentele se plătesc înainte.

Redacţia şi Administraţia:
Cernăuţ
Strada Stefaniei No. 13.
Un număr costă 15 bani.

INSERŢIUNILE:
Un rînd petit sau spaţiul său costă pentru publicarea odată 12 bani, de doauă ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului costă şirul de petit 50 bani.
Prenumeraţiunile şi inseratele se primesc la administraţie, **strada Stefaniei No. 13.**
Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscriptele nu se înapoiază.

Un nou atac la simţul nostru naţional.

Nu trece o zi, în care să nu fim nevoiţi să punem la răbuş cîte un nou atac la vieaţa noastră naţională, săvîrşit de duşmanii poporului nostru. Cu toate că noi stăm cu ochii în patru, ei ştiu găsi mijloace, prin cari să ni facă daune şi să ni delătureze pre bărbaţii noştri, scoţind totodată la iveală pe ai lor.

O strîmbătate nemaipomenită ni s'a făcut zilele trecute.

Toată suflarea romînească are ştire despre gimnaziul nostru romînesc din Suceavă, unde aproape 600 fii de ai noştri sînt aşezaţi să capete creşterea trebuincioasă, pentru a ajunge odată să ni slujească ca conducători a unei pături din poporul nostru, fie ca preot, ca judecător, ca învătător sau ca alt slujbaş public.

Asemenea ştie fiecare om cu tragere de inimă cîtă jertfă aduce poporul nostru întru susţinerea acestui gimnaziu, care este fala noastră.

Nu numai că toată ţara este silită să deie sprijin elevilor din acest gimnaziu pentru a îngriji de hrana trebuincioasă pentru ei, dar chiar şi de hainele lor şi de sănătatea lor trebue obştea în cea mai mare parte să grijească, căci doară părinţii acestor elevi sînt lipsiţi de averi lumeşti şi numai cu greu îşi pot griji ei singuri de nevoile lor omeneşti. Şi doamne, un copil de multă grijă mai are lipsă, pînă ce l vezi scos din toate nevoile!

Şi noi, Romînii, cari privim copiii noştri de cel mai mare odor de pe pămînt, fireşte că căutăm înainte de toate de sănătatea lor.

Dar sănătatea e lucru şugubăţ şi nu odată toată grija noastră ne face de ruşine şi numai ne trezim, că odorurile noastre zac pe patul de patimă.

In Suceavă pronia cerească ni dăruise pe un bărbat medic, care plin de dragoste pentru neamul său, fără mulţămită, fără plată, a grijit prin aproape patru ani de sănătatea copiilor noştri, pentru cari a jertfit şi timp şi muncă şi avere.

Şi în vederea acestei munci fără interes, se luase în vedere denumirea acestui bărbat destoinic, a d-lui Dr. Aurelian G r i g o r o v i c i, fiu de preot din Bosanci, va să zică crescut în mijlocul poporului nostru, de medic pentru gimnaziul din Suceavă şi denumirea se aştepta pe fiecare zi.

Dar amarnică ni a fost amăgirea. Chiar înainte de o saptămînă ni-a sosit ştirea, că cu toate jertfele aduse de acest domn medic, care pe fiecare zi grijea degeaba şi cîte 10 şi mai mulţi copii de ai noştri, nu a fost d-sa denumit de medic pentru gimnaziu, ci un jidov, cu numele *Schieber*, care în vieaţa sa nu a grijit de nici un copil romînesc şi nici romîneşte nu ştie.

Şi plata pentru îngrijirea copiilor noştri, a căror durere d-sa nu o va înţelege nicicînd, are s'o primească *din fondul nostru religionar*.

Se poate batjocură mai mare? Fondul nostru e pentru sprijinirea veneticilor străini de legea şi de neamul nostru?

Ce au crezut domnii dela cîrmuire, cînd l-au denumit pe acest Jidov de medic pentru gimnaziu?

Rădicăm cu toată puterea glasurile noastre împrotiva acestei strîmbătăţi şi rugăm pe dl prezident al ţării, ori să facă dreptate, ori ne ducem pînă la prea luminatul nostru stăpîn, care de bună samă ni va aculta durerile.

De slujbaşi străini sîntem sătui, de cei jidoveşti şi mai mult.

Scrisoare.

Dragilor Costineni!

Au trecut douăzeci de zile, decînd m'am depărtat din mijlocul D-Voastre şi aceste douăzeci de zile mă fac să cred, că nu V-am văzut de-un şir de ani. Mi-i drag să mă întâlnesc cu D-Voastră, să Vă dau după putinţă sfaturi şi să Vă povestesc întîmplările din lume în cabinetul nostru »Albina«, pe care-l coduce cu atîta ghibăcie harnicul şi milostivul nostru paroch, prea sfinţia Sa dl George Berar. Mi-i drag să Vă citesc durerile şi bucuriile din faţă, că ele sînt şi ale mele, sînt durerile şi bucuriile unui neam întreg. Mă bucur, că din sinul D-Voastre mi-am îndreptat paşii în lume, căci dela D-Voastră, cărora orice om cu carte trebuie să se închine, se aşteaptă mîntuirea noastră a tuturora.

Nu mă pot reţine, pîn' ce mă voiu reîntoarce acasă, să nu împrospătez în inimile D-Voastre curate ca roaua demineţii, vorbele, pe cari Vi li-am spus de-atîtea ori.

Nu Vă părăsiţi căsuţele, pribegind Dumnezeu ştie încotro peste nouă ţări şi mări, ci munciţi cinstit din zi în noapte, căci orice pămîntean îşi poate agonesi hrana în satul lui.

Străinul străin remîne. Să nu credeţi, că Vă veţi încălzi la pragul lui. De-a porni în lume, de unde nu ştii, că te-i mai reîntoarce să-ţi vezi casa şi copiii, îi tot atîta ca şi cînd ţi-ai lega o stîncă de grumaz şi ţi-ai da drumul în adîncul apelor; de se rumpe funia, cu care ai legat stînca, scapi, ear de nu, rămîi spre hrana peştilor.

Desvăţaţi-Vă de desfrîu, căci desfrîul îi ruina caselor. Lăsaţi cîrşmele, să beie de-acuma jidanii în ele averile strămoşilor noştri, pe cari cu otrăvile lor le-au luat din mîni. Fuduliei, care pe neştiute V'a copleşit, întorceţi-i spatele. Lăsaţi fuştele de catefea şi şalurile, lăsaţi margelele şi fluturii, lăsaţi bondiţele şi ciucotele de zeci de lei şi Vă înturnaţi îndărăpt la opincă şi catrinţă, la portul simplu bătrînesc. Trimeteţi copiii la şcoală să înveţe carte, căci şcoala este astăzi izvorul tuturor bunătăţilor. Cel, ce nu ştie astăzi carte, pierde dreptul la viaţă, căci o minte neşcolită îi ca un ogor părăginit. Ogoarele, a căror brazde le întorceţi de mii de ori,

FOIŢA.

Blăstămul unei fete amăgite.

(Din popor).

Frunză verde pipirig
Pe cel deal, pe cel colnic,
Merge-o puică şi-un voinic.
Voinicelul hăulind;
Dar puicuţa suspinînd,
Şi din gură-aşa grăind:
Ie-mă bade, hăi, călare,
Că nu mai pot de picioare;
Drumu-i lung şi grunzuros,
Nu mai pot merge pe jos"!
Eară el îi respundea:
„Eu bucuros te-aş lua;
Da murguţu-i mititel
Şi-n picioare-i subţirel,
Abia duce trupul meu,
Trupul meu e cu păcat
Şi cu arme încărcat".
„Nu ţi-i milă şi păcat;
Dela părinţi m-ai luat
Şi-'n codri deşi m-ai băgat...
. . . .

Of! băditţă să te duci
Pînă-i pica rob la Turci.
Murgul să se poticnească
Drept în cap să te trîntească!
Mîna stîngă să-ţi stîlceşti
Şi cea dreaptă să-ţi schinteşti!
Of! băditţă să te duci

aduc roadă, pe cînd cel părăginit numai bălării. Căutaţi şi Vă puneţi în cale cu mai marii satului şi Vă înjghebaţi un hîmbar, în care să Vă puteţi vinde pînea, cînd aveţi lipsă de bani şi s'o puteţi cumpăra omeneşte, cînd iţi avea lipsă de ea.

Aţi împlut destul pînă acuma coşarele şi podurile jidanilor cu sudoarea şi munca D-Voastră, mai imple-le şi ei singuri. Infiinţaţi dugheni romîneşti cît de multe şi sprijiniţi-l din răsputeri pe Vasile Grădinar, care nu de mult şi-a deschis prăvălia. Cinste i-se cuvine acestui bărbat cuminte, că a cutezat să înceapă lupta cu lipitorile satului nostru. Dacă ne-a ajuta Dumnezeu vom schimba hramul după cum V'am spus deatîtea ori şi atunci vom începe un lucru, pe care încă nu l'a început nici un sat.

Nu cumpăraţi carne dela casapul jidovesc, ci sprijiniţi-l pe casapul nostru, George Zvanciuc. Ştiţi cu toţi, că »moş« Gheorghe îi scump om şi cu cumpănă la vorbă. Plătiţi-Vă cametele şi dătoriile la timp în banca sătească, care merge atît de bine sub conducerea d-lui primar, d-lui paroch şi-a d-lui visternic Nicolai Bodnar. Fiţi mulţămiţi, că decînd au luat domnii coducerea treburilor comunale în mînă, merg toate spre bine. Ferice îi acel sat, cînd n'are a se plînge asupra nimărui.

Rugaţi pe domnii învăţători şi pe dl cantor Ilie Nahorniac să Vă citească Duminicile şi sărbătorile »Agricultoriul«, »Apararea Neamului« şi »Deşteptarea«, că din ele veţi învăţa multe bune şi folositoare. Pînă mă voiu reîntoarce la D-Voastră Vă voiu mai scrie din cînd în cînd, deodată mă închin frumos la toţii de sănătate şi rămîn al D-lor-Voastre supus

Ion Cocîrla-Leandru.

Jecuţelul şi poporul nostru.

Oamenii noştri cumpără, vînd, schimbă pămînturi şi fac şi contracturi de cele mai multe ori, negîndind cine are să răspundă pentru plata birului.

Cam astfel de lucruri se întimplă la noi ţăranii: Un gospodar vinde altui gospodar pămîntul cît il are la cîmp şi grădina cu casă; el însă n'a plătit birul poate că şi pe mai mulţi ani şi prefăcut cum pare să fie vînzătoriul nici nu se grăbeşte sa-l facă pe cumpărător luător de samă, că a rămas cu birul pentru moşia, care-o vinde, înapoi.

Cumpărătoriul crezînd, că totul e în rînduială, face contractul, şi-i şi numără după aceea banii.

Nu trece mult timp şi cumpărătoriul se trezeşte *cu jecuţelul în casă,* silindu-l să plătească pentru casă şi pămînt, pre care le-a cumpărat birul pe atîţia şi atîţia ani.

Jecuţelul îi în drept, *căci birul să ţine de casă şi pămînt şi nu de cutare sau cutare om şi de aceea are acela gospodar, care cumpără o moşie să răspundă după lege, nu numai cît pentru plata birului din ziua, în care s'a făcut contractul, ci şi pentru acela bir, pre care nu l'a plătit vînzătoriul*

Pînă-i pica rob la Turci
Cu picioarele 'n butuci
Şi cu braţele-n cătuşi!
Unde-a fi drumul mai greu
Să te-ajungă dorul meu,
Unde-a fi calea mai greu
Să te-ajungă jalea mea!
Murgul să se poticnească
Drept în cap să te trîntească,
Să-i rupi frîul cu dinţii
Şi să-ţi blastămi părinţii!
„Să te uşte soarele,
Indrăgite-ar boalele!
Şepte boli
Şepte lungori
Şi un rînd de frigurele
Să eşi din earnă cu ele.

Nici aşa nu te-oi lăsa
Pîn ce nu te-oi blăstăma,
Să te 'nsori de nouă ori
Şi să ai nouă ficiori;
Ear' a zecea o copiliţă
Să-ţi fie de trebuinţă,
Să te poarte de mănuţă
Pe uliţa armenească,
C-o căruţă calicească
Să umbli satu 'mprejur,
Să mănînci numai cărbuni,
Să vii şi la pragul meu,
Să te miluiesc şi eu
C-o cojiţă de malai
Făcută de nouă ai.

Nici aceea nu ţ-oi da,
Pînă nu te-oi întreba:

înainte de ce-a făcut contractul. Gospodariului cu cumpărătura nu-i vine la socoteală deslușirea, ce-i dă jecuțelul, el se vaită și se plînge, că i-se face nedreptate, dar toate plîngerile sînt zădarnice, căci jecuțelul nu vra să știe, că a fost cîndva alt gospodar proprietarul moșiei. ci el să ține morțiș de acel om, care stăpînește moșia și nu-l lasă mai mult în liniște, pînă ce un plătește tot birul; fie vorba de-o rămășiță din cîțiva ani sau și de o plată de sute de coroane.

Ori și cum are cumpărătoriul dreptul în mînă, să-l tragă pe vînzător în judecată pentru birul, ce l'a plătit pentru dînsul, fiind-că și vînzătoriul răspunde pentru plata birului, dar numai cu persoana sa. Cu toate aceste se întîmplă, că nici judecătoria nu-i în stare să-l despăgubească pe cumpărător, pentru că omul poate sărăci peste noapte și neavînd avere nu-i poți face nimic.

Dacă vrea să scape cineva de astfel de plăți și de judecăți — fie ele și cu cîștig purtate — apoi să nu facă contractul, pînă ce nu se va încredința la visteria districtuală (Steueramt), ori de a plătit acela, care vinde moșia, birul și ori de nu-i cineva întăbulat pe pămînt, Aflînd că-i dător, atunci se înțelege de sine, că cumpărătoriul are dreptul să-i tragă aceasta sumă din bani pentru cumpărătură și astfel se despăgăbește singur, fără supărări și judecată.....

Acela, care cumpără o moșie are mai departe să îngrijască, că contractul făcut să fie înaintat visteriei și la tabulă, pentru ca să se poată scrie moșia cumpărată pe numele său și ca să-i vie pe numele său și plata birului. Foarte bine ar face mai departe, dacă ar înștiința și pe prefectură în următoriul mod:

Onorabilă prefectură districtuală c. r.

Subscrisul a cumpărat dela gorpodariul N. N. 2 fălci de pămînt la cîmp și 10 prăjini de grădină cu casa No...., care se află în satul.......

(Sau) Subscrisul a primit de la N. N. din satul..... 3 fălci de pămînt cu casa No.... în schimb pentru 2 fălci ale sale, care se află în mijlocul satului.

(Pentru amîndouă cazuri) Contractul s'a făcut în cînțălăria notarului împărătesc din.....

Aduc aceasta respectuos la cunoștință și rog ca: Onorabila prefectură să binevoiască a porunci visteriei din..... să mă întroducă fără întârziere prin cărți ca proprietar al acestei moșii și ca să-mi vie plata birului pentru pămînt și casă pe numele meu dela anul viitor înainte.

N. N.
în satul......

Cu prilejul acesta mai Vă sfătuim, că contracturile să nu se facă pe la niște scriitorași, cari nu știu legile, ci numai cît pe la notarii împărătești, cari pot răspunde pentru lucrul lor. Avînd cumpărătoriul contractul în mînă, ar face foarte bine, dacă ar merge cu dînsul la ingineriul împă-

„Ț-am fost dragă eu ori ba?“
De dragă, te-am îndrăgit
Dar dușmanul n-o voit;
Cărărușa ni-o 'ngrădit,
Nu cu pari nici cu nuele,
Ci numai cu vorbe rele.
Da-oar Dumnezeu un vînt
Să dea gardul la pămînt
Să rămîe numai parii
Să se spînzure dușmanii!«

———

Cîntece de-a cucului.

(Culese din Volovăț).

Cîte paseri sînt pe lume
Toate-mi cîntă mie-a bine;
Numai puiul cel de cuc
Tot îmi cîntă să mă duc,
Să mă duc în țări străine,
Unde nu cunosc pe nime,
Numai frunza și earba,
Care-i în toată lumea.

Cîntă cucul pe o creangă,
Eu mai am încă o earnă.
Cîntă cucul pe fîntînă,
Eu mai am o săptămînă.
Cîntă cucu 'n vîrf de nuc,
Vine vremea să mă duc,
Să mănînc carne de turc.
Cîntă cucu 'n pari cu flori
Rămas bun frați și surori.
Eu mă duc puica rămîne,
Ce să fac, s'o ieu cu mine?

rătesc, carele îi pus să măsure pămîntul şi să-l roage, să-i deie un arcuş (coală de pămînt) pentru pămîntul, pe care l'a cumpărat, totodată şi un plănuţ. Plata pentru arcuş şi plănuţ nu-i mare şi nime să nu se ferească de dînsa, pentru-că cu arcuşul şi plănuţul în mîntă te poţi uşor deslega, dacă te încurci cumva cu plata birului. Că oamenii noştri nu mai scap de încurcături, o ştiu mulţi, dar paza bună trece primejdia rea.

Pentru cine muncesc Romînii?

Cea mai mare istravă de munca lor fac oamenii noştri cu băuturile. Mulţi muncesc săptămîna întreagă şi Duminica duc tot câştigul muncei lor în punga Jidanului. Jidanul n'a lucrat nemică, ci s'a primblat, a mîncat şi a dormit bine toată săptămîna şi cînd colo el are mai mare cîştig decît toţi acei, cari au lucrat de le-au ieşit ochii din cap o săptămînă în capăt. Aşa trec săptămîni, luni şi ani de muncă şi Romînii sărăcesc de-a vederea cu ochii, pe cînd Jidanii nu ştiu, ce să facă de atîta bogăţie. Nici nu v'ar veni a crede iubiţilor cetitori, ce venit au Jidanii dela vînzarea băuturilor şi mai ales dela rachiu şi cît amar de bani dau Romînii noştri pentru veninul acela.

Ca să vă încredinţaţi mai bine, că nu vorbesc în vînt, am să vă dau ca pildă (rea) comuna *Vicov de sus.* In comuna aceasta sînt 2 propinaţii şi peste 30 de cîrşme mai mici. Propinaţiile le ţin Jidanii Iacob şi Iosef Peritz, iar în celelalte 30 şi cîteva de cîrşme se vînd tot numai băuturi de-a lor. In comuna aceasta se vînd într'un an de zile cel puţin 30 de mii de litri (ocă nouă) de rachiu. Litru de rachiu îl vînd ei cu 1 cor. 40 bani; va să zică Vicovenii de sus dau pentru rachiu într'un an 42 de mii de coroane sau 21 de mii de florini. Vedeţi, unde merge munca voastră oameni buni! Să vedeţi cît cîştig au Jidanii la vînzarea rachiului. Ei plătesc pentru un litru de şpirt 80 de bani; dintr'un litru de şpirt fac cel puţin 2 litri de rachiu. Adecă pentru ca să poată face 30 de mii de litri de rachiu, le trebue cel mult 15 mii de litrii de şpirt. 15 mii de litri de şpirt îi coastă pe dînşii cel mult 12 mii de coroane. Dacă scădem aceste 12 mii din cele 42 de mii de coroane, cu care vînd ei rachiul, remîn 30 de mii de coroane cîştig. Pînă amu am socotit numai rachiul, dar trebue să ştiţi, că în Vicov de sus se vinde într'un an de zile de cel puţin 30 de mii de coroane rum, bere, rosol şi alte băuturi. *Vedeţi dar 42 mii pentru rachiu şi 30 de mii pentru alte băuturi fac la un loc 72 de mii de coroane, bani aruncaţi în glod! Şi ce folos au oamenii dintr'aceia, că beu spălăturile cele jidoveşti, doară atîta, că-şi otrăvesc sănătatea şi-şi scurtează viaţa. Dacă ar cumpăra Vicovenii pîne de banii aceştia, apoi ar avea ce mînca întreg satul un an de zile.* Dar ce folos, că oamenii noştri nu-şi bagă minte în cap şi aşa merg paralele, cu cari s'ar putea

---

Măcar drumul jumătate
Să nu-mi pară-aşa departe;
Măcar calea la 'nceput
Să nu-mi pară-aşa de mult!

Cucule cu pana sură
Am grăit gură la gură,
Ca să-mi cînţi pe-o ţesătură;
Tu-ai cîntat pe lemn uscat
Şi eu rău m'am supărat —.

Cucule cu pana sură
Nu cînta pe curmătură,
Cîntă tu la noi pe şură,
Ca să am eu voie bună.

Măi cucule, cuculeţ,
Ce cînţi numa-n codri verzi?
Scobori în sat prin răchiţi,
Şi cîntă la cei scîrbiţi!

Cîntă cucu 'n doi fagani,
Că i-au tuns pe doi ciobani;
Că i-au tuns la Cernăuţ,
Şi oile sbiară-n munţi.

Hai cucule de gîceşte
Dece codru 'ngălbineşte?
Ingălbineşte de soare
Ca Voinicii de 'nchisoare?
»Codrul e galbăn de ploi
Şi voinicii de nevoi!«

C. Urechie.

---

hrăni un sat întreg un an de zile, în punga Jidanilor Iosef şi Iacob Peritz, cari îşi ies din piele de îngîmfaţi, ce sînt. Şi cum Doamne mă iartă să nu fie îngîmfaţi şi buieci, dacă un sat întreg munceşte din noapte în noapte numai, ca să-i îmbogăţească pe dînşi,

Pînă cînd va merge oare treaba tot aşa?

Nu vedeţi oameni buni, că munca voastră este zădarnică, cîtă vreme nu va-ţi lepădat de zoile jidoveşti? Să nu credeţi poate că am voit numai să vă spării şi de aceea am pus nişte numere aşa de mari din capul meu. Să ferească Dumnezeu. Dacă îţi socoti bine, îţi videa, că ei cîştigă şi mai mult încă. Trebue să ştiţi, că ei nu vînd rachiu numai cu litru, ci vînd şi cu măsuri mai mici şi aici cîştigă ei de cinci ori mai mult. D'apoi cîtă înşălăciune fac ei! Uitaţi-Vă bunăoară cum face Peritz cu Vicovenii. Inainte vreme era împărţit litru în 2 jumătăţi sau în 4 şferturi (litre) sau în 8 părţi (optiţe) şi toate măsurile acestea erau cum se cade; amu au luat Jidanii şi au împărţit litru altfel, aşa că dacă vine un om şi cere un şfert de litru (o litră) de rachiu, Jidanul ie bani pentru un şfert şi-i dă numai a cincia parte ori, dacă cere o optiţă (a opta parte dintr'un litru), capătă omul numai a zecea parte, cu toate că a plătit a opta parte. Aici puţin cîştigă ei parcă!

Şi parcă numai în Vicov de sus dau oamenii atîta sumedenie de bani pentru bulearcă şi parcă numai pe dînşi îi însală şi-i sărăcesc Jidanii! Vor mai fi ele multe sate romîneşti în Bucovina de feliul acesta. Şi dacă n'ar fi tocmai aşa de rele, apoi să le ferească Dumnezeu să ajungă acolo, unde i-au adus Jidanii cu băuturile lor pe Vicoveni.

Eată unde merge venitul muncei voastre, ca să ştiţi şi să nu vă miraţi, că vă merge rău. Luminaţi-vă la cap şi vă deschideţi ochii să vedeţi, că calea, pe care mergeţi Vă duce la sărăcie şi nevoie, ca să Vă puteţi întoarce încă cît nu-i prea tîrziu. Ori poate vi-i în grijă, că nu vor avea din ce trăi Jidanii? Da lor le-i în grijă de voi şi de copiii voştri, cînd vă vînd gospodăriile la dobă?!

Oameni buni! Răspîndiţi „Apărarea Neamului“.

Jubileul societăţii „Şcoala Romînă“ în Suceavă.

La începutul lunei Septembre a. c. se împlineşte un sfert de secol dela înfiinţarea societăţii culturale »Şcoala Romînă« din Suceavă. Importanţa acestei societăţi pentru înaintarea culturei poporului romîn în Bucovina, foloasele netăgăduite aduse de dînsa în decursul acestor 25 de ani deosebi culturii naţionale, în fine prestigiul, vechimea şi buna ei reputaţie în mijlocul celorlalte societăţi culturale dela noi din ţeară, ni impun dătorinţa, să serbătorim încheierea primului sfert de secol din viaţa ei, într'un mod demn de renumele, ce-l are.

Serbarea proiectată va dura 2 zile şi va avea loc la toamnă în Suceavă. Acele două zile se vor stabili în curînd.

La serbarea aceasta vom învita pe lîngă toţi fruntaşii şi toate societăţile culturale ale poporului romînesc din Bucovina şi pe cei mai mărcanţi bărbaţi şi mai distinşi naţionalişti ai neamului, dimpreună cu societăţile lor culturale, din toate ţările locuite de Romîni.

Programul festivităţilor, a cărui stabilire definitivă va urma în curînd, cuprinde în liniamente generale: ziua întăia: primirea oaspeţilor, vizitarea instituţiunilor societăţii şi a monumentelor istorice ale străvechiului oraş, seara de cunoştinţă; ziua a doua: liturghie în sobor, şedinţă solemnă (academie) cu coruri, discursuri şi o disertaţie, seara teatru şi dans.

Cu prilejul acestor serbări, societatea va eda şi o *Scriere ferstivă* (Istoricul societăţii).

Deşi privim întîmplarea norocoasă, că societatea noastră îşi serbează jubileul de 25 ani dela înfiinţarea ei deodată cu jubileul de 60 de ani de domnie a preabunului nostru Impărat, ca o coincidenţă fericită şi de bun augur, totuşi ni dăm seamă, că serbarea noastră va putea avea succesul dorit numai atunci, dacă toţi Romînii de bine ni vor da de cu bună vreme întreg concursul lor binevoitor.

Invităm deci de pe acuma pe toate filialele active ale societăţii noastre la o activitate şi mai spornică, pe cele adormite la redeşteptare, pe cele desorganizate la reorganizare şi validitare nouă şi apelăm la toţi fiii neamului nostru din Bucovina,

să înfiinţeze filiale noue în fiecare centrală sau în filialele ei, pentru ca să putem dovedi şi prin impozanţa numărului trăinicia sentimentului şi tăriea solidarităţii dintre noi si să putem arăta cu mîndrie fraţilor, cari vor grăbi să ne vadă, că ni cunoaştem şi împlinim dătoriea ca urmaşi ai glorioşilor părinţi şi ca moşneni ai acestui sfînt pămînt.

(Membru al societăţii poate fi fiecare persoană bărbăteasră sau femeiască, corporaţiune, societate sau comună (§ 4 al statutelor). Fiecare membru plăeşte anticipativ 2 cor. pe an sau cel puţin 20 cor. odată pentru totdeauna).

Pentru comitetul central:

Iorgu G. Toma, preşedinte.

Arcadie Dugan, secretar de externe.

APEL!

Miercuri după paşti, cînd toată suflarea îşi reîncepuse lucrul cîmpului întrerupt de sfintele sărbători, a isbucnit pela oarele 11½ înainte de masă în casa unui *ovreu din Costîna* un foc groznic.

Vîntul sufla cu o putere de uriaş şi focul s'a întins flacările cu iuţeala fulgerului peste o parte din vatra satului, care era în toiul vîntului.

In patru sate trăgeau clopotele şi de ţipetele desnădăjduiţilor clocoteau cuprinsurile.

Braţele cele mai vînjoase n'au fost în stare să puie stavilă flacărilor mistuitoare şi numai tăciunii rămaşi mai reamintesc de clădirile imposante, cari erau podoaba satului.

Zece familii au remas acum în toiul primăverii expuşi amarului sub bolta liberă ca tăciunii ruinilor lor să li fie pernă şi zarea cu furtunile ei să le acopere.

Apelăm la toată suflarea romînească, care se poate transpune în sufletul celor desnădăjduiţi, ca să binevoiască a-i milui după putinţă, fie cu bani, fie cu pîne, fie cu orice, ce tinde la ajuturarea celor, ce nu-şi pot ajutura singuri. Darurile să se trimată în Costîna la adresa d-lui paroh George Berar, care la timpul său va da grai mulţemitelor acestor dosădiţi faţă de binefăcătorii lor pe cale ziaristică.

George Berar, paroh

Ioan Cocîrlă-Leandru, stud. inr.

Gospodărie turcească în Zahareşti.

Comitetul comunal este sufletul unui sat, căci dela comitet atîrnă bunăstarea comunei. Membrii din comite ar trebui să fie părinţi ai comunei, nu jupitori şi de nouă piei. Să începem mai întâi cu comitetul comunal. La noi, domnilor, de 12 ani, în care vreme s'au părîndat patru vornici, nu s'a făcut răfuiala nici unui vornic, aşa că satul nu ştie, cum stă cu banii grămăzii. De cîte ori a încercat vre unul dintre cei din comitet, ca să-i îndemne şi pe ceilalţi să facă odată răfuiala, n'a izbutit de loc, pentru că atît Dumitru Băiţan, Constantin Frîncu şi Nicolai Vartepniuc cît și alţi deputaţi s'au înfruptat din banii comunei şi amînă răfuiala pe mai tîrziu. Noi nu ştim, ce să facem, vornicul de acum şi care peste trei luni iesă şi el din vornicie, şi azi e tot nerăfuit. Am voit să facem o poftire la comitetul ţării şi n'are cine să ne-o facă, pentru că noi nu ştim carte, ear dascălul Malcinschi, este, sluga vornicului ca şi a secrearul comunal Ș t e f a n i u c, cine-i, ştie el, care poartă întreaga comună de nas. La şedinţele comitetului, Ștefaniuc vorbeşte nemţeşte cu vornicul, poate au chiar şi secrete, iar noi nu-i înţelegem, ce vorbesc. Cu dreptate este oare aceasta? L-am rugat pe superiorul Avram să ni scrie poftirea, dar el nu vra să se strice nici cu unul nici cu altul, aşa că averea comunei noastre se istrăveşte şi la urmă dătoriile făcute de comitetul comunal pe nedrept, ni le pun la leul birului.

Tot astfel stă treaba şi la bancă.

Lucrurile merg calea racului. Gospodari cinstiţi ca Costan Fărtăiş a Răbuianului, Vasile Tomoiagă şi alţii, membri în comisia de controlă au fost daţi afară, pentrucă erau primejdioşi, deoarece începură acuma să priceapă bine cum merg şuruburile băncii. Cum am zis, directorul băcii, ţine cu vornicul Băiţan şi nu-l sileşte să plătească nici cametele la bancă, măcar că n'a plătit de doi ani nimic nici din capital nici din dobîndă. Afară de asta Băiţan n'are nici o avere pe dînsul, măcar o codiţă de purcel, şi totuşi i-au dat bani ca imprumut. Asta se chiamă gospodărie?

I-aţi dat pe Costan Fărtăiş şi Vasile Tomoiagă afară din bancă şi aţi pus în loc pe nişte gospodari tineri, pe cari îi purtaţi D-voastră cum vreţi. Ba ce-i mai mult, Dumitru Vartepniuc, deşi îi om

cinstit, nu-i membru în bancă, numai tatăl său şi totuşi l'aţi băgat pe Dumitru în comisia de control. Pe Marcu Fărtăiş, hargat la preotul, nu-l silesc să plătească cametele, iar lui Ilie Gramadă nu vrau să-i deie părtăşia înapoi, măcar că a plătit toate dătoriile şi a cerut'o de vr'o 8 luni.

De-ocamdată numai atîta, mai tîrziu însă vom povesti din fir în păr toate trebuşoarele săteşti, ca să ştie şi cei de sus, cum îşi împlinesc cei chiemaţi dătorineţle.

Vasile a Saftei.

Din lumea largă.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Vladimir de de Repta a plecat zilele trecute la o bae, ca să-şi caute de sănătate. Ii dorim vrednicului nostru păstor sănătate deplină şi intoarcerea grabnică.

Dela judecătorie. Domnul consilier Dr. Cornel Georgean dela judecătoria din Storojineţ a fost strămutat la Cernăuţ, şi conducerea judecătoriei din Storojineţ a fost predată domnului secretar de tribunal Claudius Stefanelli

Mare paradă s'a făcut Miercurea trecută în Cernăuţ. La propunerea unor deputaţi comunali, rîvnitori de măriri şi cinste, au fost adunaţi cu deasila pe piaţa cea mare din oraş 14 mii de copii, ca să facă o paradă fără rost şi îmbinată cu multe cheltueli zădarnice. Cinci sute de copii au premărit faptele luminatului nostru Impărat. — *Din 14 mii numai cinci sute.* Unde au fost ceilalţi copii? Erau şi ei de faţă; dar ei nu cunoşteau limba cea mult lăudată, în care s'au cîntat cîntecele întru premărirea luminatului stăpîn, pentru că erau Romîni, Ruteni şi Poloni! Părinţii acestor cinci sute copii, Vă laudă acum pre voi deputaţi vrednici ai oraşului pentru cumenţenia voastră. Și noi, părinţii celorlalţi 13.500 copii o să ne socotim cu voi; dar nu credem, că veţi secera laude, ci mai vîrtos veţi trebui să daţi mărirea primită în mînile celor, care v'o dat'o. Şi nici nu se poate altfel, dacă pentru o laudă aţi uitat de dătoriile voastre.

Dela internatul nostru. Direcţiunea internatului Francisc-Iosefin de băieţi romîni în Cernăuţ are onoarea a vă învita cu onorata familie la reprezentarea piesei »Iurgu dela Sadagura«, comedie în 3 acte de V. Alexandri. Piesa se va da în onoarea P. T. membrilor »Societăţii pentru cultura şi literatura romînă în Bucovina« şi a binefăcătorilor şi sprijinitorilor internatului Joi în 4 Iunie st. n. 1908 în sala internatului (str. lumii nouă 24.) Persoanele: Pitarul Enachi Damian, de 55 ani. Iorgu, nepotul lui Damian. Sulgerul Gîngu, de 50 ani. Comisul Agamemnon Kiulafoglu de 45 ani. Zoiţa, femeia lui Kiulafoglu, de 22 ani. Gahiţa Rosmarinovici, de 40 ani. Baron von Klaine, Schwabe, de 35 ani. Iţic, zaraf. Un prieten. Iftimi, fecioara lui Damian. Muzicanţi, şarlatani, slujitori, prieteni, săteni, lautari. Scenele se petrec în Moldova. Inceputul precis 7³/₄ oare seara.

Femee condemnată. Şoţia deputatului Vlad din Ungaria, care a cutezat să respingă de multe ori asupririle Ungurilor îndreptate contra Romînilor a fost condemnată zilele trecute la o lună închisoare şi 300 cor. pedeapsă bănească.

Din Vicov de sus. Cel mai mare domn in Vicovul de sus îi Jidanul Peritz, cel ce ţine propinaţia. De dînsul ascultă vornicu şi vr'o 20 de deputaţi din comitetul comunal. Am auzit, că-i cinsteşte pe toţi cît le place, numai să-i ţie hangu la şedinţele comitetului comunal, că şi el îi deputat. Pentru nişte bulearcă şi-au vîndut oamenii noştri sufletele lui Peritz şi el face amu, ce vra cu dînşii. Dacă nu-şi vor trage pe samă omenaşii noştri, apoi îi vom pune pe toţi pe nume în gazetă, ca să vadă lumea, ce plătesc şi să ştie pe cine să aleagă oamenii la alegerile viitoare. La cîţiva le place Peritz aşa de tare, că au strigat într'o şedinţă în gura mare, că l-ar alege pe 20 de ani înainte de deputat! Aferim creştini cu tragere de inimă pentru binele satului! De ce n'aţi voit să glăsuiţi, ca să capete comuna o concesie ori v-aţi temut să nu-i luaţi cîştigu lui Peritz? Casa ceia, unde a şăzut părintele cel tînăr de ce n'aţi voit să o daţi pentru bancă şi cabinet? Ori la ce vă trebuesc lucruri de acestea, lui Peritz de i-ar merge bine, da încolo ce grijă! Cei ce vă sfătuesc de bine strigaţi, că sînt duşmanii satului. Bun prieten v-aţi găsit în Peritz! El are să va deie tare bune sfaturi! Numai aşa înainte şi veţi ajunge tare departe! Mai ştii poate îl veţi pune şi vornic pe Peritz!

Din ţara ungurească ni soseşte ştirea, că zilele bieţilor romîni sălăşluiţi acolo, din zi ce merge, devin tot mai grele. Stăpînirea ungurească merge atît de departe, încît nici intrarea în ţară de cărţi romîneşti nu o mai iartă. Zilele trecute a venit straşnică poruncă, că unele din cele mai folositoare cărţi romîneşti, tipărite în tipografia »Minerva« din Bucureşti, să nu mai fie ertat a întra în Ardeal; aşa s'a întîmplat cu cartea: Istoria poporală a Romînilor, partea I., II. şi III. precum şi cu scrierile harnicului Romîn Odobescu. Curat ca şi la oraşul Cernăuţ, unde nu mai avem voe să cîntăm în limba noastră.

In toate 48 de oare o propunere de căsătorie. O actriţă din America cu numele Miss Truly Schattock se poate mîndri, că de 7 ani de zile a dat tot după 48 de oare cîte o coşarcă celor, ce îi făcea propuneri de căsătorie. Intre adoratorii ei se numără 68 conducători de capelă, 145 de regisori, 18 inspectori de poliţie, 54 negustori, 60 feciori de milionari, 17 deputaţi din cameră, 14 senatori, 3 judecători şi mulţi alţii. Nici unul din aceştia n'au aflat milă înaintea actriţei, căci arta este soţul ei şi a ei voieşte să remîie.

Un avocat înşălător. Avocatul ovreu Dr. E. Quittner din Viena a înşelat lumea, care venia la el pentru treburi judecătoreşti cu un milion de cor. Ca să nu-l închidă, a fugit din Viena la Bucureşti, din Bucureşti la Budapesta şi din Budapesta la Ţarigrad, după ce a sărit în mare a fost pescuit de nişte marinari şi pus la dobă. Ţăranilor, feriţi-vă de avocaţi jidoveşti şi mergeţi numai la avocaţi romîni, căci aceştia de sigur vor avea milă şi nu vă vor despoia şi pielea de pe voi!!

Omorul din Czernichov, în Galiţia. In 26 Mai a. c. prinzînd jăndărmaria în Czernichov pe un ţăran şi o ţărancă, cari prindeau peşte contra legii, i-a închis în cănţălăria comunală. Auzind ţărănimea din loc despre aceasta s'a năpustit asupra jandarmăriei, ca să le deie drumul celor închişi. Auzindu-se împuşcături în mulţime şi aflîndu-se jandarmăria în primejdie au slobozit doi din ei cîte 3 focuri. Au fost omorîte trei femei un bărbat şi un copil. Alte patru persoane au fost greu rănite. Oameni nu vă opuneţi jandarmilor, căci ei au poroncă aspră, să se apere cu arma!!

O sinucidere curioasă. In Groswardein s'a împuşcat o fată tînără în mod sărbătoresc. Ea se îmbracă în haine albe de mireasă îşi luă văl şi o cunună de mirt pe cap presură casa cu rose mirositoare şi se împuşcă. In o epistolă, pe care a lăsat în urmă zice ea, că o dragoste nenorocită a fost cauza sinuciderei.

Obrăznicie pedepsită. Nu de mult am adus ştirea, că un jidov anumea Heimann, în mijlocul predicei, pe care o ţinea un preot în Viena, a strigat, că »*nu este nici un Dumnezeu*«. Obraznicul acesta pentru aceasta vorbă a fost tras în judecată la 14 zile criminal. Foarte blajini judecători a mai avut.

Zapadă în Mai. Gazetele aduc ştirea, că in ţara Şvaiţului au căzut zilele trecute omete mari, cari au nimicit toate sămănăturile.

Cel mai vechi arbore de pe pămînt. Cel mai vechiu arbore din lume se află pe insula (o parte de pămînt încunjurată cu apă) Cos din Asia mica. Trunchiul său are o lăţime de şese metri. Pe ramurile lui, cari sînt foarte groase şi au lipsă de sprijin, cresc încă toată prrimăvara frunzele. Arborele a ajuns vîrsta de 2500 de ani.

Cai scumpi. Săptămîna trecută au fost vînduţi prin licitaţie la Aldridge 22 cai din grajdurile ducelui de Devonstire. De pe toţi caii s'a strîns suma de 405.000 cor. Preţurile cele mai mari li-au ajuns doi cai coborîtori din vestitele soiuri de armăsari »Ampion şi Persimmon, dintre cari unul a fost vîndut cu 95,000 ear altul cu 85.000 coroane.

Se vorbeşte de-un răsboi între Ruşi şi Perşi. Intre Rusia şi Persia se află nişte hotare, pentru cari se ceartă aceste popoare. Intr'un district de pe aceste hotare, care se află sub stăpînirea Perşilor, a străbătut un capitan rus cu mai mulţi soldaţi, ca să ducă de-acolo nişte cai şi boi furaţi de Perşi. Din această cauză s'a încăirat norodul de-acolo cu capitanul rus la luptă. El a fost cu doi ostaşi ai săi ucis, ear din partea Perşilor a fost 6 răniţi. Auzind despre cele întîmplate generalul rus Suarski a trimis 600 de ostaşi, ca să sfarme tot ce-a întîlni în districtul persic şi să prindă pe cei cu vina. Cu ocazia aceasta au fost 120 de Perşi ucişi. Pe lîngă aceste li-a trimis generalul rus Per-

şilor un ultimat (cuvîntul cel din urmă), prin care cere dela Perşi încă unele despăgubiri, pe cari nu-i în stare şi nici nu vroeşte să le împlinească împărăţia persică. Din toate aceste se vede, că Rusia voieşte să-şi spele ruşinea, ce-a picat asupra sa în răsboiul japonez, într'un răsboiu cu Perșii.

O plantă care resuflă, tuşeşte şi strănută. Un profesor din Chile în America a aflat o plîntă care resuflă, tuşeşte, strănută şi de ruşine i se roşesc frunzele. Mai înainte s'au fost aflat plante cu cîte 6 peri pe-o frunză, de cari dacă se atinge o gîjulie, frunza se închide şi o prinde. S'a dovedit, că plîntele simţesc, îmblă şi dorm. S'au aflat plînte, cari au organe de pipăit şi ochi. Dupăcum vedem viaţa, cari o au oamenii cu toate schimbările ei, se începe a se afla şi la pîlnte.

Sfaturi.

Oţetul e un leac bun pentru feliurite neîndămînări trupeşti şi de aceea să nu lipsească nici într'o casă.

Dacă leşină cineva, să fie cît se poate de degrabă spălat cu oţăt amestecat cu apă, frecîndu-i fruntea şi tîmplele.

De-l apucă pe cineva frigurile, să fie aşişderea cu oţăt bine frecat. Cu oţăt să poate şi aerul stricat curăţi, dacă torni oţăt pe o schijă înfierbîntată sau pe cărbuni scoşi din foc însă fără flacără.

* * *

Spre a linişti dureri de stomach, dureri de piept şi greutăţi (oprimări) de inimă, se amestecă făină de muştar cu apă caldă, făcînd aluat, pre care îl ungi gros pe o pînză de in. Pînza unsă se pune în pături şi se aşează pe acea parte a trupului, care pricinuieşte durerile, lăsîndu-o atît timp, pînă ce pielea trupului se roşeşte, sau mai bine pînă ce simţi, că pielea usturā.

* * *

La oamenii cei înaintaţi în vîrstă încep vinile a se împietri şi a pierde din putere, adecă ele nu se mai întind aşa de uşor ca în tinereţe. Din pricina aceasta sufăr ei şi de inimă foarte greu.

Acei, cari se simt în privinţa aceasta slăbiţi ar face bine, dacă s'ar reţine de mîncare şi băutură multă. Carne să mănînce de tot puţin, şi 'n locul ei să beie mai mult lapte, să mănînce aluaturi şi legumuri; totodată trebuie să se ferească de mîncări sărate şi pipărate.

* * *

Dacă îşi sclinteşte cineva piciorul sau mîna, să bage partea trupului scrîntită în apă fierbinte pre cît numai o poate suferi, şi să o ţie 15—20 minute. In cazuri uşoare trece durerea cu încetu.

* * *

O pînză de in, bine muiată în apă caldă şi pusă pe piept, delătureazā junghiurile.

* * *

Curgerea laptelui din ţîţele vacilor. Este o scurgere, ce se iveşte adeseori la vacile, cari au lapte prea mult. Dacă nu prevenim acestei scurgeri, uşor poate da loc la îmbolnărirea ugerului. Laptele se scurge, dacă ugerul este prea încărcat şi muşchii ţîţelor amorţesc, apoi dacă se freacă ugerul la mînarea vitelor, în fine se iveşte şi dacă culcuşul e prea aspru. Pentru a preîntimpina acest rău, e bine ca vacile, cari dau prea mult lapte, deja cu cîteva zile înainte de a făta, să le mulgem tot la 6 oare apoi să mulgem vacile înainte de a le la păşune, mai cu samă la începutul paşunatului; să mai îngrijim, ca ugerul acestor vaci la culcare să zacă pe pleavă uscată şi caldă. Pentru a vindeca amorţeala muşchiior dela ţiţe, e bine a le spăla cu o doctorie, care strînge, cum este zama fiartă de coajă de stejar.

Verzi şi uscate.

Intre doi prieteni.

— Bună dimineaţă, vere.
— Mulţămesc ţie nea-vere.
— Hai vere, de fă o cinste!
Batăr cît să-mi ud un dinte!
— Ţi-aş face-o cu voie bună,
Dar la buzunar nu sună,
C'afurisitu de Ovreiu
Nu l-a cusut cu temeiu
Mi s'a rupt de-o săptămînă
Ne căutat de nici o mînă.
Şi punga, ce aveam eară
S'a bolnăvit de-astă vară

Și poate 'n trei luni de zile
Să-şi mai vină ear în fire!
Pîn' atunci fii sănătos
Și mai stai şi-aşa setos!

* * *

Dl Papă-Lapte mîncase o bătaie straşnică dela nevastă-sa şi făcuse plîngere la tribunal, cerînd să se despartă de nărăvoasa d-nă Papă-Lapte.

Judecătorul o chiamă şi o întreabă:

— E adevărat, că ai croit cu umbrela pe soţul d-tale pe spinare pînă ai rupt umbrela?

Da, d-le judecător . . .

— Şi-ţi pare rău? . . .

— Da, d-le judecător . . . era o umbrelă frumoasă, pe care-o cumpărasem numai de doue zile.

* * *

Era la o clacă de tors. Unni ficior şiret îi plesneşte prin cap să roage linişte, ca să înveţe pe clacani un joc nou. Cari au basmale de nas, zice el, să le scoată afară. Toţi flecăii şi toate fetele scoaseră ca'n falā basmalele. Toţi să ude bine, zice el mai departe, un corn de basma în gură şi toţi îl udară. Toţi să se frece, zice el în fine, cu cornul ud pe obraz. S'a rădicat un hohot, că clocotea casa şi fetele nu ştiau, unde să se ascundă de ruşine. Mare foc îi şi rumeneala pe capul lor!!

* * *

Un Ţigan şi c'un Romîn mergeau odată pe un drum. Ajungînd la un rîu se puse să mai odichnească puţin. Dar Ţiganul de-odată începu să plîngă cu hohot, Romînul auzindu-l îi zise:

— Dar de ce plîngi Ţigane?

— He! he! Cum n'am să plîng, căci iacă aici a murit bietul tetea de sete acum un an.

— D'apoi bine, Ţigane, pe malul apei să moară de sete?

— Aşa e, dar vezi el sărmanu n'a avut după ce-i fi sete.

* * *

Un ţigan văzînd că nu mai are de ce se lipi în casa lui, adecă din ale gurei şi cei doisprezece dănciuci cereau să mînince, îşi zise, ca să se ducă pe la naşu-său, care era un Romîn şi care era cu dare de mînă. Zis şi făcut; ajungînd la naşu-său acasă şi aruncîndu-şi ochii pe gura podului, care era deschisă, vede căpăţina şi picioarele porcului atîrnate de grindă, şi gîndindu-se, că cu ele ar mai stîmpăra foamea dănciucilor, hop sare în pod şi începe a se opinti să rupă căpăţina, care era legată bine. Tot opintindu-se el, se rupse podina cu el, căci era cam putredă şi se pomeneşte cu căpăţina în mînă în mijlocul casei în faţa naşu-său. Cioara, ca să dreagă vorba zise:

— Bună dimineaţă naşule, prin pod, că pe afară mă muşcă cînii. Romînul, cînd a văzut pe ţigan că a rupt podina şi cu căpăţina în mînă zise:

— Dar bine faraoane, ce faci cu căpăţina în mînă? Ţiganu zise:

— Ia huite ce este naşule, am venit să o cer la dumiata să mi-o dai pînă deseară să o fierb la ăi dănciuci şi pe urmă ţi-o aduc!

Mulţămită publică.

La colecta făcută între parohieni mei în folosul celor, ce au ars în Costîna, au contribuit următoarele persoane:

Ilustrul boer, dl Dimitrie cav. de Popovici 400 cor., soţia d-sale onorată doamnă Elena de Popovici 200 cor., dela donmnul Dr. Nico cavaler de Popovici din Stroeşti 100 cor., prea onorata d-nă Flena de Popovici 40 cor., doamna Hortenzia de Costin din Stupca 20 cor., d-na Olga Tyerstianski soţie de general 20 cor., Alex de Grigorcea 20 coroane.

Afară de aceste sume, s'a mai colectat dela dl George Berar, parochul local 20 cor. si 50 kgr. păpuşoi, dl Vasile Procopovici c. r. intendant mil. 20 [cor., dela discosul bis. şi lumini 20 cor., Vasile Nicolai Cocîrlă 10 cor., Ilie Naherniac, cantor bis. 5 cor., George Grigoraş 4 cor., George Goian 3 cor., Nicolai Bodnar, visternic 3 cor. şi un sac de barabule, înv. Petru Lanivschi 2 cor., Ioan Bodnar 2 cor. şi 25 kgr. de păpuşoi, Domnica Dohotar, Simeon Giuriuc, Toader Roznovan, George Romaşcan, Vasile Iftemie Caşvanean cîte 2 cor., Vasile Ion Cocîrla, 1 cor. 80 b., Ilie Cocîrlă 1 cor., 60 b., Nicolai Cernăuţan 1 cor., 20 b., Vasile Bîrsan, Mihail Seliuc, Elisaveta Sava, Constantin Dolinschi, Ilie Teodorovici, Samfira grădinar, Ioan Naherniac, Teodor Caşvanean, Ecatarina Cenuşă, Maria Merean, Vasile Grădinar. Toader Zvanciuc, cîte 1 cor., Simion Roznovan 1 cor. şi kgr. 2 păpuşoi, Constantin Cernăuţan 1 cor. şi 25 kgr. păpuşoi, Nicolai Cernăuţan 1 cor. şi 25 kgr. păpuşoi, Nicolai a Saftei Cernăuţan 1 cor. şi 25 kgr. păpuşoi, Ioan Roznovan 1 cor. şi un sac de barabule, George Ilie Buculei şi Toader Cocîrlă cîte 100 kgr. păpuşoi, Toader Buculei, George a Vasile Buculei, Mihail Borza, Michail Turturean, George Romaşcan cîte 50 kgr. păpuşoi, Nicolai Cozorici, Stefan Bumbac, Vasile Romaşcan, Ioan Ilie Buculei, Samoil Oanea, Ilie Goian, Constantin Cajvanean, George Niculai Zvanciuc, Con-

stantin Medvighi cîte 25 kg. păpăşoi Paraschiva Nic. Cozorici, Elena Roznovan, Eleana Haidău, cite 4 coţi de pînză.

Laolaltă a fost suma întreagă a colectei făcute în mărime de 926 cor. 60 b., cari bani oferiţi şi pasuşoi s'a împărţit între locuitorii sărăciţi prin foc: Toader Tcaciuc, Dumitru Cocîrlă, Toader Cojocariu şi Iacob Prescure.

Subsemnatul aduce în numele celor ajutoraţi adîncă mulţămită, tuturor acestor binefăcători, cari prin darurile lor, au uscat lacrimile de durere a acestor nenorociţi, şi în deosebi ilustrului boier de aice, care cu inimă îndurată sprijieşte totdeauna cu mînă plină, pre cei lipsiţi şi nenorociţi.

Cu deosebită stimă:
George Berariu,
paroh ort.-or.

Poşta redacţiei.

Celor doi gospodari din Părhăuţ. Comitetul a hotărît să vă trimată gazeta cu preţul, ce l'aţi cerut D-voastră. Binevoiţi deci de-a vă privi de abonaţi. Cu plecăciune.

Mui multor corespondenţi. Vă rugăm din toată inima să nu vă supăraţi, că nu v'am publicat scrisorile în numărul de faţă. La redacţie îi înbulzeală de scrisori ca la moară, cînd este apă. Ne închinăm la toţi de sănătate.

Redactor responsabil: **Dionisie Voronca.** Societatea tipografică bucovineană.